

Ὁ Λαβέρας ὁ πολὺς
κί ὁ ἱππότης Φασουλῆς.

Φασουλῆς φορῶν στολήν καὶ τὰ παράσημά του
ἀτρόμητος ἐπιβάς ταχείας ἀτμακάτου
ἀγεται ἰσὸ πέλαγος με οὖριον ἀέρα
ἔρῃ τὸν ἄλλον Ναύαρχον, τὸν Μάρια Λαβέρα).

— ὦ μίο μακκρόνιο, Λαβέρκ μίο κάρο,
πὸν τζόρνο, καλημέρα σας, καὶ τὸν κακό σας φλάρο.
— Ντόντε βενίτε κύριε ;

— Βένγκο ντά μίο σπῆτι,
καὶ μῆς παραμπήκατε, σινιόρι, μὲς ἰστὴ μύτη.

— Ἐ λὰ σινιόρα Φασουλῆ ἱέρι ἔ ριτορνάτα
τάλλα καμπάνια ;

— Μάλιστα, καὶ εἶναι μπένε φάτα.

— Χό μόλτο πιάτσερε...

— Κί ἐγὼ σας εἶμαι ὀμπλιγκάτο,
καὶ νὺν ἄς ὀμιλήσωμεν διὰ τὰ παρκάτω.

— Ἐγὼ βενούτο, κύριε, τὸν στόλον νὰ κυττάξω
καὶ νὰ σας ἰπὼ τὰ πρέποντα χωρὶς νὰ σας τρομάξω.

— Παρλιάμο ντ' ἄλτρο...

— Κόρακας !.. ἂν ἦλθατ' ἐδῶ πέρα
νὰ πάρετε τῶν φίλων σας Ἐλλήνων τὸν ἀέρα,
νὰς λέγω ἢ φοβέραις σας πῶς πᾶνε εἰς τὸν βρόντο

κί ἄλλορα, μίο Μάρια, νὸν τροβερέμο κόντο.
Ἄλλ' ἂν κανόνια ἦλθατε νὰ ρίξετε ἰστά κούφια,
παρακαλεῖ κί ὁ Περικλῆς καὶ ἡ ἰδική μου σκούφια
γι' αὐτά σας τὰ γυμνάσια νὰ πᾶτε παρακάτω...
Λ.— Βολέτε μακκρόνιο, σινιόρε, οὖνο πιάτο ;
Φ.— Θὰ μὲ ὑποχρεώσετε, ἀγαπητέ Λαβέρα,
γιατὶ πολὺ ἐπέινασα μὲ τοῦτον τὸν ἀέρα.

(Ἐστὸν Φασουλῆν ὁ Μάρικς τὰ μακκρόνιο δίδει,
τὰ τρώγει δὲ ὁ Φασουλῆς ὡς ποῦ νὰ ἰπῆς κρομμύδι).

Φ.— Ἐτσι ποῦ λέτε, κύριε, ἂν ἦλθατ' ἐδῶ πέρα
νὰ πάρετε τῶν φίλων σας Ἐλλήνων τὸν ἀέρα,
ἀβέτε φάτο μοναχὰ μὲς ἰστό νερό μιά τρύπα ...
μὰ ντάτε μι, παρακαλῶ, τσιγάρο κί μιά πίπα
κί ἀγκόρα οὖνα σκάτουλα μὲ σπύρτα Φιχιμιφέρη ...
Ποῦ λέτε, ἢ ἐπίδειξις αὐτὴ δὲν σας συμφέρει,
καὶ ν' ἀνεχθῶ τὴν προσβολὴν ἰν βεριτὰ νὸν πόσσο,
κί ἄς μὴν πηδῆ ὁ Κρίσπης σας παλούκια κάθε τόσο,
περκὲ κανένα θὰ τοῦ ἰμπῆ μὲς στὴν πολλή του φόρα
καὶ τότε βάλτου ρήγανη κί ἀντίο Λεονώρα.
Λ.— Βολέτε μακκρόνιο ἀγκόρα οὖνο πιάτο ;

Φ. — Μὲ καθυποχρεόνετε, ἀμῖκο ντιλικάτο.

(Κατβροχθίζει λαίμαργα καὶ ἄλλα μακκρόνια
ποῦ λὲς πῶς εἶναι νηστικός τουλάχιστον ἡρὸ χρόνια).

Φ. — Ποῦ λέτε, ἡ ἐπίδειξις αὐτὴ δὲν σὰς συμφέρει
καὶ κάμνετε πολὺ καλὰ νὰ πᾶτε σ' ἄλλα μέρη.
Κι' ἂν 'στὰ νερά μας ἔρχεσθε, τοῦ Κρίσπη παλληκάρια,
νὰ βομβαρδοβολήσετε τῆς θάλασσας τὰ ψάρια,
μὰ ὁ Ταμποῦρλος σούμπιτο, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον,
θὰ κάμη τῆς φεργάδες σας νὰ πάρουν ἄλλον δρόμον,
περκὲ δὲν ἐπιτρέπεται 'στὴ θάλασσά μας τούτη
οὔτ' ἓνα ψάρι μοναχὰ νὰ πιάσῃ μὲ μπαρούτι.
Λοιπὸν ἀριβεντέρτσια κι' ἀντίο ντέλ πασσάτο.
Λ. — Βολέτε μακκρόνια ἀνκόρα οὔνο πιάτο ;
Φ. — Μὲ καθυποχρεόνετε μὲ τὴν τσιριμόνια.

(Προσφέρουν εἰς τὸν Φατουλῆν κι' εἰς τρίτου μακκρόνια).

Φ. — Εἶναι γνωστός ὁ στόλος σας 'στὸν ἰδικόν μας τόπον
καὶ ἦτον ὅλως περιττὸν νὰ λάβετε τὸν κόπον
εἰς τὰ 'δικά μας τὰ νερά νὰ ἔλθετε καὶ πάλιν
νὰ κάμνετε 'στὰ μάτια μας ἐπίδειξιν μεγάλην.
Μὴ σφίγγεσθε, παρακαλῶ, ἀθέτε μὸλτα φρέττα,
κι' ἂν ἔχετε Δουῖλιο, Τερρίμπιλε, Σταφρέττα.
Κολόνα Μαρχαντόνιο, Ἀμερικο βεσποῦτσι,
μὰ εἰσθε ἀφιλότιμοι, τενόροι, μπάσσοι, μοῦτσοι.

Λ. — Περκὲ παρλάτε, κύριε, κουέστα ἰν μανιέρα ;
Φ. — Βρὲ ἄρησέ με ἡσυχο καὶ τράβ' ἀπ' ἐδῶ πέρα.

Κανεῖς δὲν καταδέχεται οὐδὲ νὰ σὰς οἰκτείρη,
διότι τί μὲ ὠφελεῖ ὁπόταν τὸ ποτήρι
ἀπ' ἐξῶ εἶναι καθαρὸ καὶ μέσα ἔχη βρώμα
καὶ ὅταν ἔχω πούπουλα χωρὶς νὰ ἔχω στρώμα,
Καὶ δὲν μοῦ λέγεις, Μάριζ, τὸν στόλο τί τὸν θέλω
σὰν ἔχω ἄνδρες μέσα του σπανοὺς σὰν τὸν Σεμτέλο,
ποῦ μὲ τὴν πρώτην κανονιὰ τοὺς στρίθει κάθε βίδα
καὶ τοῦττι μόντο σούμπιτο καὶ 'βγάζουν ἀγγουρίδα ;
Λ. — Παρλάτε ἀνκόρα, κύριε, κουέστα ἰν μανιέρα ;
Μπιρπάντε, Γκρέκο, Πόβερο ,..

Φ. — Βρὲ τράβ' ἀπ' ἐδῶ πέρα.
Αὐτὸς ὁ Κρίσπης ὁ λαπᾶς, ὁ ἄνοστος, ἡ φάβα,
περκὲ ὁ ἀφιλότιμος ἐπῆρε τὴν Μασσάβα ;
Παραπολὺ κορδόνεται τοῦ Βίσμαρκ τὸ κοπέλι
κι' ἐβγήκε τώρα καὶ αὐτὸς νὰ κἀνῃ ὅ, τι θέλει,
ἀλλὰ σὰς λέγω, κύριε ἀγαπητέ, συντόμως
πῶς ἄνθρωπος δὲν φαίνεται πολὺ γκαλαντούμος.
Κι' ἂν ἤλθατε 'στὴ ράχη μας νὰ γίνετε κουνοῦπι
διὰ τὴν διακοίνωσιν ἐκείνην τοῦ Τρικουπή,
μὰ θὰ μετανοήσετε γιὰ τοῦτο, κουφαιδόνια,
κι' ἐγὼ θὰ πύσω 'στὸ ἐξῆς νὰ τρώγω μακκρόνια
κι' οὔτ' ἓνα κᾶν κορίτσι μου κοντράλτα δὲν θὰ κάμω ...
Σερβίτορ βόστρο, δοῦλος σας, ὀρεβουάρ, ἀντιάμο.

Λ. — Σπόρκο, μπρικόνε, Φασουλῆ...

Φ. — Σινιόρε Δὲ Λαζ
νὰ μᾶς ἀδειάσῃς τὴν γωνιὰ νὰ πάρωμε ἀέρα,
καὶ φύγε μὲ τὸν Δάνδολο καὶ τὸ Ἀφροντατόρε,
διαόλου Σγουρδο, Φόσκαρε, Τραβιάτα, Τροβατόρε,
Νόρμα, Λουτσία Λαμερμούρ, Φρά-Ντιάμπολο, Κε
Μπαρμπιέρε ντὶ Σιβίλια καὶ Φόρτσα ντέλ Ντεστίνο.

(Εἶπε αὐτὰ ὁ Φασουλῆς καὶ ὅπου φύγη φύγη
κι' εὐθὺς τῆς μπουκαπόρταις τοῦ ὁ Ναύαρχος ἀνοίγει
κι' ἀρχίζει κατακόκκινος νὰ βομβαρδοβολῆ
τὴν τρέχουσαν ἀτμάκκατον τοῦ γαύρου Φασουλῆ,
Καὶ δεξιὰ κι' ἀριστερὰ βροντᾷ τὸ κανονίδι
καὶ ἀντηχοῦν τὰ τρομερὰ τοῦ στόλου πυροβόλα,
καὶ τὸν πτωχὸ τὸν Φασουλῆ τὸν πᾶει ριπιτίδι
καὶ βγάζει ἀποκάτω του τὰ μακκρόνια ὅλα).

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελίαις.

Τὰ κατὰ Νῆκον καὶ Κικὴν τοῦ Ἄλφα Κυριακοῦ,
δοκίμιον νεήλυδος πολὺ ρωμαντικοῦ,
μὲ φαντασίαν ἐξάλλον καὶ μὲ σφριγῶντας στίχους,
πολὺ καλοὺς ἐνίστο, ἔσθ' ὅτε δὲ κι' εὐήχους.

Τάφιερώνει πρὸς ἡμᾶς καὶ μ' αἰσθημὰ πολὺ,
ἐκτὸς δ' ἐπαίνων ἀφειδῶν μᾶς λέγει καὶ ἰππότην,
κι' αὐτὴν τὴν ἀφιέρωσιν θερμῶς παρακαλεῖ
ὡς ἐνδειξιν ἀγάπης του νὰ τὴν δεχθῶμεν πρώτην.

Ἄφοῦ τὸ θέλει καὶ καλὰ πρὸς ἐνδειξιν τιμῆς
ν' ἀποδεχθῶμεν εὐμενῶς τὴν ἀφιέρωσίν του,
ἄτμένως τὴν δεχόμεθα πρὸς χάριν του κι' ἐμεῖς,
εὐχόμενοι τὰ βέλτιστα διὰ τὴν ποίησίν του.

Ἐσχάτως ἐξεδόθη ὑπὸ Κωνσταντινίδου
τὸ Λεξικὸν Ρημάτων τοῦ γλαφυροῦ Ζηκίδου,
μὲ τύπους διαφόρους ἀπλοῦς τε καὶ συνθέτους,
καὶ μὲ παρατηρήσεις καὶ κρίσεις ἐξαίρετους,
ἐνέχει δὲ καὶ τύπους ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν,
πολύτιμον βιβλίον καὶ μάλα γε σοφόν.

Καὶ τέλος ἐξεδόθησαν οἱ νέοι μας οἱ τόμοι,
πωλοῦνται δὲ 'στὸ σπῆτι μας πούνακι κοντὰ 'στοῦ Ξύδη,
εἰς τῆς Ἐστίας τὸ γνωστὸν Κατάστημα κι' ἀκόμη
σ' ὅλα τὰ Καταστήματα τὰ τοῦ Κωνσταντινίδου.
Πρὸς τούτοις δὲ θὰ εὑρετε τὸ κάθε μας βιβλίον
καὶ εἰς τοῦ Βίλμπεργ καὶ τοῦ Μπέκ τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν σὰς κάνω — πῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέβη,
'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω, — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Ξύδη, — ἡρὸ 'στὸ λάδι, τρεῖς 'στὸ ξύδι,

μὲ Χημεῖον, μὲ μιὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μιὰ χήρα δίχως ἄνδρα, — πούταν ἄλλοτε μαμμῆ.

Τύποις τοῦ Σταυριανοῦ — τοῦ ἰππέως τοῦ κλεινοῦ.